

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪೂರ್ವಂ ಪ್ರಜಾತೋ ದಶರಥನುಪತೇ ರಾಮನಾಮಾಥ ನೀತೋ
 ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರೇನ ಮಣ್ಣಾಹುದನುಜ ಸಹಿತಃ ತಾಟಕಾಂ ಘಾತಕೋಸ್ತ್ರಂ |
 ಬ್ರಹ್ಮಾದ್ಯಂ ಪ್ರಾಪ್ಯ ಹತ್ವಾ ನಿಶಿಚರನಿಕರಂ ಯಜ್ಞಪಾಲೋ ವಿವೋಚ್ಯಾ-
 ಹಲ್ಯಾಶಾಪಂ ಚ ಭಂಕ್ತ್ವಾ ಶಿವಧನುರುಪಯನ್ ಜಾನಕೀಂ ನಃ ಪ್ರಸೀದೇತ್ || ೧ ||

ಆಯನ್ ರಾಮಃ ಸಭಾಯೋಧ್ವನಿ ನಿಜಸಹಜೈರ್ಭಾರ್ಗವೇಷ್ಟಾಸರೋಪಾ-
 ತ್ತದ್ಗಂ ಹತ್ವಾ ಸುರಾರಿಂ ಪುರಗ ಉತ ನುತಸ್ತಾಪಸೈರ್ಭೂಪಪುಷ್ಟೈಃ |
 ಕಲ್ಯಾಣಾನಂತಧರ್ಮೋಗುಣಲವರಹಿತಃ ಪ್ರಾಣಿನಾಮನ್ತರಾತ್ಮೇ
 ತ್ಯಾದ್ಯುಕ್ತಶ್ಚಾಭಿಷೇಕೇ ಪುರಜನಮಹಿತೋ ಮಹ್ಯತಾಂ ಮೇ ವಚೋಭಿಃ || ೨ ||

ಕೈಕೇಯೀಪ್ರೀತಿಹೇತೋಸ್ಸಸಹಜನೃಪಜೋ ವಲ್ಕಲೀ ಯಾನರಣ್ಯಂ
 ಗನ್ಗಾತಾರೀ ಗುಹಾಚ್ಯಃ ಕೃತರುಚಿರಜಟೋ ಗೀಷ್ಟತೇಃ ಪುತ್ರಮಾನ್ಯಃ |
 ತೀರ್ಥ್ವಾ ಕೃಷ್ಣಾಂ ಪ್ರಯಾತೋಽವತು ನಿಜಮಮಲಂ ಚಿತ್ರಕೂಟಂ ಪ್ರಪನ್ನಂ
 ಸ್ವಾಂಬಾಭಿಭಾರ್ತರಂ ತಂ ಶ್ರುತಜನಕಗತಿಸ್ಸಾನ್ತ್ವಯನ್ವುಪ್ಪತೀರ್ಥಃ || ೩ ||

ದತ್ತಾಸ್ವೈ ಪಾದುಕೇ ಸ್ವೇ ಕೃತಿಭರಣಕೃತೌ ಪ್ರೇಶ್ಯ ತಂ ಕಾಕನೇತ್ರಂ
 ವ್ಯಸ್ಯಾರಾಧ್ಯೋಽತ್ರಿನಾಮ್ನಾ ವನಮಥ ಸಮಿತೋ ದನ್ಡಕಂ ತಾಪಸೇಷ್ಟಂ |
 ಋರ್ವನ್ ಹತ್ವಾ ವಿರಾಧಂ ಖಿಲಕುಲದಮನಂ ಯಾಚಿತಸ್ತಾಪಸಾಗ್ರೈಃ
 ತೇಷಾಂ ದತ್ತಾಽಭಯಂ ಸ್ವಾನಸಿಧನುರಿಷುಧೀನ್ಯಾನಗಸ್ತ್ಯಾತ್ ಪಾಯಾತ್ || ೪ ||

ಆಸೀನಃ ಪನ್ನವಟ್ಯಾಮಕುರುತ ವಿಕೃತಾಂ ರಾಕೃಸೀಂ ಯೋ ದ್ವಿಸಪ್ತ-
 ಕ್ರವ್ಯಾದಾನಪ್ಯನೇಕಾನಥ ಖಿರಮವಧೀದ್ಧೂಶಣಂ ಚ ತ್ರಿಶೀರ್ಷಂ |
 ಮಾರೀಚಂ ಮಾರ್ಗರೂಪಂ ದಶವದನಹೃತಾಮಾಕೃತಿಂ ಭೂಮಿಜಾಯಾಃ
 ಅನ್ವಿಷ್ಯನ್ನಾರ್ತಗೃಧ್ರಂ ಸ್ವಗತಿಮಥ ನಯನ್ಮಾಮವೇತ್ ಘ್ನನ್ ಕಬನ್ಧಂ || ೫ ||

ಪಮ್ಪಾತೀರಂ ಚ ಗಚ್ಛನ್ನಿಹ ಕೃತವಸತಿರ್ಭಕ್ತಿತುಷ್ಟಃ ಶ್ಯಬಯೈಃ
 ದತ್ತಾ ಮುಕ್ತಿಂ ಪ್ರಕುರ್ವನ್ ಹನುಮತ ಉದಿತಂ ಪ್ರಾಪ್ತಸುಗ್ರೀವಸಖ್ಯಂ |
 ಶಪ್ತ ಚಿತ್ತಾಥ ತಾಲಾನ್ವಿಧಿವರಬಲಿನೋ ವಾಲಿಭಿತ್ಸೂರ್ಯಸೂನುಂ
 ಕುರ್ವಾಣೋ ರಾಜ್ಯಪಾಲಂ ಸಮವತು ನಿವಸನ್ಮಾಲ್ಯವತ್ಕನ್ಧರೇಸೌ || ೬ ||

ನೀತ್ವಾ ಮಾಸಾನ್ ಕಪೀಶಾನಿಹ ದಶಹರಿತಃ ಪ್ರೇಷ್ಯ ಸೀತಾಂ ವಿಚಿತ್ಯಾ-
ssಯಾತ ಶ್ರೀಮದ್ಧನೂಮದ್ಗಿರಮಥ ಸಮನುಶ್ರುತ್ಯ ಗಚ್ಚನ್ ಕಪೀನ್ದ್ರೈಃ |
ಸುಗ್ರೀವಾದೈಶ್ಚರಸಸ್ತ್ರೈಶ್ಚದೇಶಮುಖಿಸಹಜಂ ಮಾನಯನ್ನಬ್ಧಿವಾಚಾ
ದೈತ್ಯಘ್ನಸೇತುಕಾರೀ ರಿಪುಪುರರುದವೇದ್ವಾನರೈರ್ವೈರಿಘಾತೀ || ೭ ||

ಭಗ್ನಂ ಕೃತ್ವಾ ದಶಾಸ್ಯಂ ಗುರುತರವಪುಷಂ ಕುಂಭಕರ್ಣಂ ನಿಗ್ರಹ್ಯ
ಪ್ರಧ್ವಸ್ತಾಶೇಷನಾಗಂ ಪದಕಮಲನತಂ ತಾಕೃತ್ಯಮಾನನ್ದ್ಯ ರಾಮಃ |
ಸರ್ವಾನುಜ್ಜೀವಯಂತಂ ಗಿರಿಧರಮನಘಶ್ಚಾನ್ವನೇಯಂ ಕಪೀನ್ ಸ್ವಾನ್
ವಿಜ್ಞಾನಾಸ್ತ್ರೇಣ ರಕ್ಷನ್ ಸಮವತು ದಮಯನ್ ಲಕ್ಶ್ಮಣಾಚ್ಚಕ್ರಶತ್ರುಂ || ೮ ||

ಕ್ರವ್ಯಾದಾನ್ ಘ್ನನ್ನಸನ್ಪ್ರಾಪ್ಯನಪಿ ದಶವದನಂ ಬ್ರಹ್ಮಪೂರ್ವೈಸ್ಸುರೇಶೈಃ
ಪುಷ್ಪೈರಾಕೀರ್ಯಮಾಣೋ ಹುತವಹವಿಮಲಾಮಾಪ್ಯ ಸೀತಾಂ ವಿಧಾಯ |
ರಕ್ಷೋನಾಥಂ ಸ್ವಭಕ್ತಂ ಸ್ವಪುರಮಥಗತಃ ಪುಷ್ಪಕಸ್ಥಸಮಸ್ತೈಃ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೇ ಚಾಭಿಷಿಕ್ತೋ ನಿಜಜನಮಖಿಲಂ ಮಾನಯನ್ಮೇ ಗತಿಃ ಸ್ಯಾತ್ || ೯ ||

ರಕ್ಷನ್ ಕ್ಷೋಣೀಂ ಸಮೃದ್ಧಾಂ ನುತ ಉತ ಮುನಿಭಿರ್ಮಾನಯನ್ವಾಯುಸೂನುಂ
ಪ್ರೇಷ್ಯಾದಿತ್ಯಾತ್ಮಜಾದೀನ್ ವ್ಯತನುತ ಭರತಂ ಯೌವರಾಜ್ಯೇನುಮಾನ್ಯ |
ಕಾರ್ಯೇ ಸೌಮಿತ್ರಿಮಾರ್ತಶ್ವಗದಿತಕೃದರಿಘ್ನೋಽಥ ಶತ್ರುಘ್ನತೋ ಯೋ
ಹತ್ವಾಸೌ ದುಷ್ಟಶೂದ್ರಂ ದ್ವಿಜಸುತಗುಬವೇತ್ಕುಂಭಜಾನ್ಮಾಲಭಾರೀ || ೧೦ ||

ಯಜ್ಞಂ ತನ್ವನ್ಸ್ತ್ರೀಕೋಟೀನ್ ವ್ಯತುದತ ಭರತಾದ್ಯೋಽಸುರಾನೀಶವಾಕ್ಯಾ-
ದ್ಯಾಸ್ಯನ್ ಧಾಮಾತ್ರಿಪುತ್ರಂ ಭುಜಿಮಥ ಸ ನಯನ್ನಾತ್ಮಸೂನೂ ಸ್ವರಾಜ್ಯೇ |
ಕೃತ್ವಾ ಶ್ರೀಹ್ರೀಹನೂಮದ್ವೃತವಿಮಲಚಲಚ್ಚಾಮರಚ್ಚತ್ರಶೋಭೀ
ಬ್ರಹ್ಮಾದೈಃ ಸ್ತೂಯಮಾನೋ ನಿಜಪುರವಿಲಸತ್ಪಾದಪದ್ಮೋಽವತಾನ್ಮಾಂ || ೧೧ ||

ಈತಿ ಶ್ರೀರಾಮಚಾರಿತ್ರಮನ್ವರೀ ಲೇಶತಃ ಕೃತಾ |
ರಾಘವೇನ್ದ್ರೇಣ ಯತಿನಾ ಭೂಯಾದ್ರಾಮಪ್ರಸಾದದಾ || ೧೨ ||

श्रीमान् पूर्वं प्रजातो दशरथन्नुपते रामनामाथ नीतो
विश्वामित्रेण मण्नाहुदनुज सहितः ताटकां घातकोस्त्रं ।
ब्रह्माद्यं प्राप्य हत्वा निशिचरनिकरं यज्जपालो विमोच्या-
हल्याशापं च भंक्त्वा शिवधनुरूपयन् जानकीं नः प्रसीदेत् ॥ १ ॥

आयन् रामः सभार्योध्वनि निजसहजैर्भागविष्वासरोपा-
त्तद्रं हत्वा सुरारिं पुरग उत नुतस्तापसैर्भूपपृष्ठैः ।
कल्याणानन्तधर्मो गुणलवरहितः प्राणिनामन्तरात्मे
त्याद्युक्तश्चाभिषेके पुरजनमहितो मह्यतां मे वचोभिः ॥ २ ॥

कैकेयीप्रीतिहेतोस्ससहजनृपजो वल्कली यानरण्यं
गन्नातारी गुहार्च्यः कृतरुचिरजटो गीष्पतेः पुत्रमान्यः ।
तीर्था कृष्णां प्रयातोऽवतु निजममलं चित्रकूटं प्रपन्नं
स्वांबाभिर्भ्रातरं तं श्रुतजनकगतिस्सान्त्वयन्व्युप्ततीर्थः ॥ ३ ॥

दत्त्वास्मै पादुके स्वे क्षितिभरणकृतौ प्रेश्य तं काकनेत्रं
व्यस्याराध्योऽत्रिनाम्ना वनमथ समितो दण्डकं तापसेष्टं ।
खुर्वन् हत्वा विराधं खलकुलदमनं याचितस्तापसाग्रैः
तेषां दत्त्वाऽभयं स्वानसिधनुरिषुधीन्यानगस्त्यात् पायात् ॥ ४ ॥

आसीनः पञ्चवद्यामकुरुत विकृतां राक्षसीं यो द्विसप्त-
क्रव्यादानप्यनेकानथ खरमवधीदूशणं च त्रिशीर्षं ।
मारीचं मार्गरूपं दशवदनहतामाकृतिं भूमिजायाः
अन्विष्यन्नार्तागृध्रं स्वगतिमथ नयन्मामवेत् घनन् कबन्धं ॥ ५ ॥

पम्पातीरं च गच्चन्निह कृतवसतिर्भक्तितुष्टः श्यबर्यै
दत्त्वा मुक्तिं प्रकुर्वन् हनुमत उदितं प्राप्तसुग्रीवसख्यं ।
शप्त चित्वाथ तालान्विधिवरबलिनो वालिभित्सूर्यसूनुं
कुर्वाणो राज्यपालं समवतु निवसन्माल्यवत्कन्धरेसौ ॥ ६ ॥

नीत्वा मासान् कपीशानिह दशहरितः प्रेष्य सीतां विचित्वा-
ऽऽयात श्रीमद्धनूमद्विरमथ समनुश्रुत्य गच्चन् कपीन्द्रैः ।
सुग्रीवाद्यैरसन्ख्यैर्दशमुखसहजं मानयन्नब्धिवाचा
दैत्यघ्नस्सेतुकारी रिपुपुररुदवेद्वानरैर्वैरिघाती ॥ ७ ॥

भग्नं कृत्वा दशास्यं गुरुतरवपुषं कुंभकर्णं निग्रुह्य
प्रध्वस्ताशेषनागं पदकमलनतं ताक्श्यमानन्द्य रामः ।
सर्वानुज्जीवयन्तं गिरिधरमनघश्चान्जनेयं कपीन् स्वान्
विज्जानास्त्रेण रक्षन् समवतु दमयन् लक्ष्मणाच्चक्रशत्रुं ॥ ८ ॥

क्रव्यादान् घ्नन्नसन्ख्यानपि दशवदनं ब्रह्मपूर्वेस्सुरेशैः
पुष्पैराकीर्यमाणो हुतवहविमलामाप्य सीतां विधाय ।
रक्षोनाथं स्वभक्तं स्वपुरमथगतः पुष्पकस्थस्समस्तैः
साम्राज्ये चाभिषिक्तो निजजनमखिलं मानयन्मे गतिः स्यात् ॥ ९ ॥

रक्षन् क्षोणीं समृद्धां नुत उत मुनिभिर्मानयन्वायुसूनुं
प्रेष्यादित्यात्मजादीन् व्यतनुत भरतं यौवराज्येनुमान्य ।
कार्ये सौमित्रिमार्तश्वगदितकृदरिघ्नोऽथ शत्रुघ्नतो यो
हत्वाऽसौ दुष्टशूद्रं द्विजसुतगुबवेत्कुंभजान्मालभारी ॥ १० ॥

यज्जं तन्वस्त्रिकोटीन् व्यतुदत भरताद्योऽसुरानीशवाक्या-
द्यास्यन् धामान्निपुत्रं भुजिमथ स नयन्नात्मसूनु स्वराज्ये ।
कृत्वा श्रीहीहनूमद्वृत्तविमलचलच्चामरच्चत्रशोभी

ब्रह्मादैः स्तूयमानो निजपुरविलसत्पादपद्मोऽवतान्मां ॥ ११ ॥

ईति श्रीरामचारित्रमन्जरी लेशतः कृता ।

राघवेन्द्रेण यतिना भूयाद्रामप्रसाददा ॥ १२ ॥